

Islamas – taikos religija

الإسلام دين السلام باللغة الليتوانية

Autorius

Dr. Abd Ar-Rahman bin Abd Al-Kareem Ash-Sheha

د. عبد الرحمن بن عبد الكريم الشيحة

Vertė:

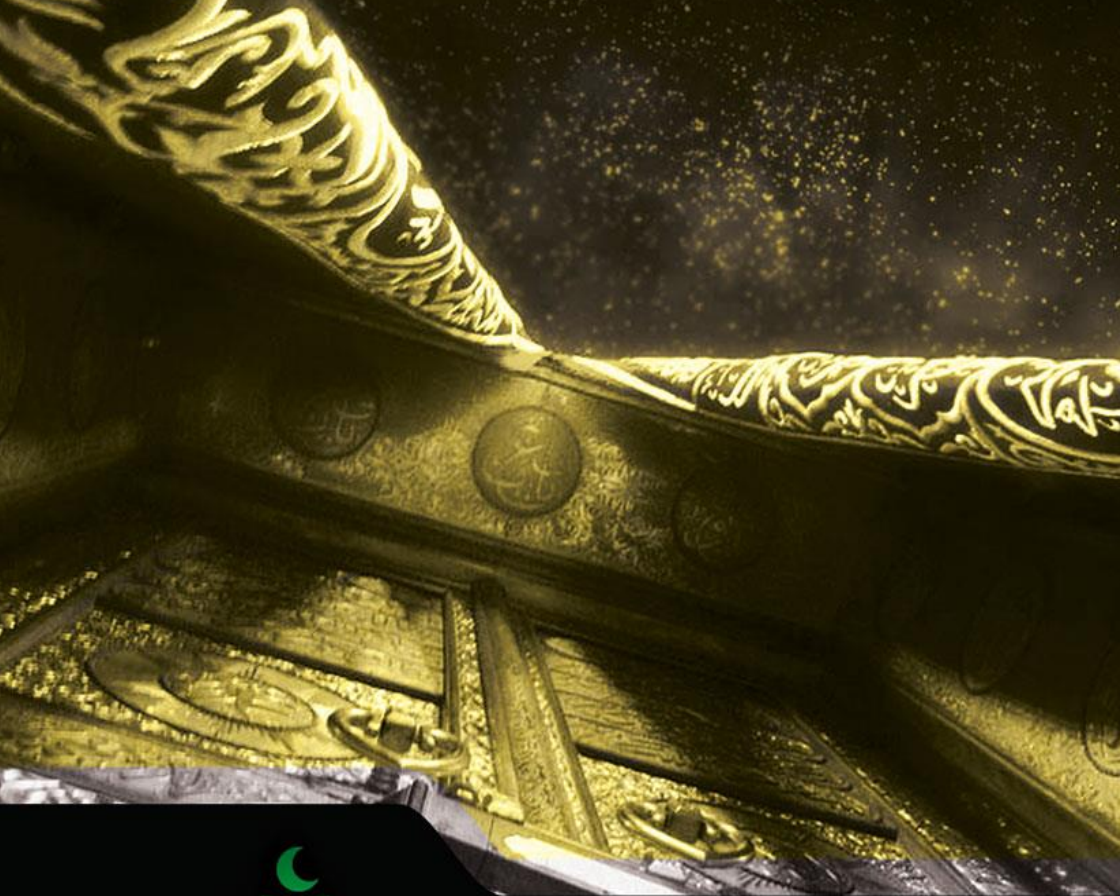
EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& Rasa Vaitiekūnaitė

Redagavo:

Agnė Stonkutė

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM

Vardan Allaho Ar-Rahman (Gailestingojo) Ar-Raheem (Maloningojo)!

Šlovė Allahui, pasaulių Viešpačiui, taika ir palaima mūsų Pranašui Muchammedui, jo šeimai ir visiems bendražygiams.

Ižanga

Prieš patekant islamo saulei, žemė skendėjo nesibaigiančiuose kruvinuose karuose, pražudžiusiuose milijonus gyvybių bei ištrynusius iš žmonijos žodyno stabilumo ir taikos sąvokas. Jei pažvelgtume tik į Europos žemyną, pamatytume, jog jo šalių ribos stabilios neišbuvo nė vienos dienos. Priešingai, Europos šalys puldinėjo viena kitą, prinesdamos duoklę kaip paliaubių ir valdžios ženklą. Žmonėse išplito neapykanta dėl rasinių, religinių ir klasinių skirtumų, o taipogi kilmės ar tautiniu pagrindu. Tokiomis sąlygomis nebuvo pagarbos žmogaus gyvybei: nei kareivio, nei civilio. Nebuvo pagarbos ir karo belaisvių teisėms. Priešingai, juos beveik visada išžudydavo. Taipogi nebuvo deramos pagarbos žmonių turtui ir garbei: santaupas ir moteris pasisavindavo, vaikus paversdavo vergais ir parduodavo vergų turguose. Žmonijai buvo svetimos „taikos“ ir „stabilumo“ sąvokos. Ji pažinojo tik karus, terorizmą, siaubą, baimę, kolonizaciją, vergovę, neteisybę ir įstatymų nebuvimą.

Iki islamo atėjimo, tautos nežinojo religinės laisvės. Jos nežinojo, kad žmogus turi teisę išpažinti tą religiją, kurią pats išsirinko. Tuo metu buvo paplitusi tokia taisyklė: „Liaudis privalo išpažinti savo valdovų religiją.“ Paprastam Bizantijos imperijos gyventojui buvo draudžiama priimti Persijos imperijos religiją – tai buvo laikoma išdavyste. Taip pat ir Persijos imperijos gyventojui buvo draudžiama priimti kokios

nors kitos imperijos religiją. O jeigu taip nutikdavo, toks žmogus buvo laikomas išdaviku ir baudžiamas mirtimi. Net ir tarp tos pačios religijos išpažinėjų paplito neapykanta, tapusi daugybės religinių karų priežastimi: tarp stačiatikių ir katalikų, bei kitų krikščionybės krypčių. Taisyklė teigė: „Kiekvienas, kuris skiriasi nuo mūsų yra teroristas, eretikas arba išdavikas, jį reikia nubausti mirtimi arba įkalinti.“

Allaho Pasiuntinys Muchammedas ﷺ¹, apibūdindamas žemėje viešpatavusią neteisybę ir engimą, pasakė:

„Iš tiesų prieš pasiųsdamas mane, Allahas pažvelgė į žemės gyventojus ir pajuto jiems neapykantą, tiek arabams, tiek ir nearabams, išskyrus negausų Rašto žmonių likutį.“²

Būtent dėl to atėjo islamas su taikia žinia visam pasauliui, uždrausdamas neteisybę, engimą ir taikių gyventojų teisių paminimą. Jis taip pat pranešė apie karo belaisvių teises – ir visa tai atsitiko 1400 metų prieš Ženevos konvenciją! Islamas įsakė teisingumą, lygybę, bei pasirašė nuosprendį išankstiniam nusistatymui, paremtam rase, lytimi ar kilme. Jis pasmerkė engėjišką valdymą, verčiant savo tautas išpažinti vieną ar kitą religiją bei priešinantį viendievytės ir islamo plitimui. Islamas uždraudė kėsintis į žmonių gyvybę, garbę ir turtą, bei suteikė teises ir pareigas nemusulmonams, gyvenantiems islamiškose valstybėse. Jis pakvietė gerbti sutartis ir susitarimus, bei uždraudė klastą ir išdavystę. Apie visa tai mes smulkiau pakalbėsime kituose skyreliuose, Allahui Aukščiausiajam leidus. Mes prašome Visagalio Allaho padaryti šią knygelę naudinga kiekvienam norinčiam susipažinti su islamu – Allaho

---

¹ ﷺ – *Sallallahu aleihi uas-sallam* – iš arabų kalbos, tebūnie jam taika ir Allaho palaima, sakoma kaskart paminėjus Pranašą Muchammedą ﷺ (vert.past.).

² Ibn Hibban

Aukščiausiojo religija, ir prašome atverti tokio žmogaus širdį jo priėmimui.

www.islamland.com

info@islamland.com

Islamo reikšmė

Tam, kad brangiajam skaitytojui išaiškintume taikos islame reikšmę, pirmiausia būtina suprasti bendrą žodžio „islam“ reikšmę. Šis žodis turi daugybę reikšmių, įkvepiančių nusiramimą ir išlaisvinančių iš žmonių garbinimo. Tad islamo reikšmė: „Visapusiškas, siela ir kūnu, paklusimas ir nuolankumas Allahui, Pasaulių Viešpačiui, kuris pasiekiamas laikantis Jo įsakymų ir draudimų, bei paklūstant Jam tame, ką Jis nulėmė.“ Allahas Aukščiausiasis, pasakojime apie pranašą Abraomą, tebūnie jam taika, sako:

„Štai tarė jam jo Viešpats: „Atsiduok!“ Jis tarė: „Aš atsidaviau pasaulių Viešpačiui!“ (Koranas, 2:131)³

Tai ir yra tikrasis islamas, kurį privalo išpažinti kiekvienas musulmonas. Kaip sako Allahas Aukščiausiasis:

„Sakyk: „Iš tiesų malda mano ir pamaldumas mano, gyvenimas mano ir mirtis – pašvęsti Allahui, pasaulių Viešpačiui.“ (Koranas, 6:162)

Taika – vienas iš Visagalio Allaho vardų. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Jis – Allahas, nėra dievybės, išskyrus Jį. Jis Valdovas, Šventas, Taikus, Ištikimas, Saugantis, Galingas, Visagalis, Išdidus; Šlovė Allahui, aukščiau Jis to, ką Jam priskiria į bendrininkus.“ (Koranas, 59:23)

Taika – vienas iš Rojaus pavadinimų. Allahas Aukščiausiasis sako:

---

³ Čia ir toliau skaičiai prie citatų iš Korano reiškia Korano skyriaus (*sūros*) ir eilutės (*ajos*) numerį. Korano vertimas atliktas, remiantis knyga „Koranas: literatūrinis prasių vertimas“ (vertė R. Jakubauskas, S.Geda, Vilnius: Kronta, 2010) (vert. past.).

„Jiems yra taikos buveinė, paruošta jų Viešpaties; Jis – jų Globėjas už tai, ką jie darė.” (Koranas, 6:127)

„Taika“ - taip vieni kitus sveikina Rojaus gyventojai, lai Allahas mane ir jus padaro vienais iš jų. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Pasveikinimas dieną, kada jie Jį sutiks: „Taika!” Ir Jis paruošė jiems dosnią dovaną.” (Koranas, 33:44)

„Taika“ – taip sveikinas musulmonai žodžiais: „*As-Sallamu aleikum ua Rachmatullahi ua Barakatuh*“⁴. Koks gi kreipimasis galėtų būti tyresnis ir saldesnis? Tokie yra sveikinimo žodžiai, o kai jie tariami ir girdimi – suartėja širdys ir išnyksta priešiškus bei neapykanta, siela patiria ramybę ir nusiramimą. Nes šiuose žodžiuose slypi patikimumas ir saugumas. Allaho Pasiuntinys ﷺ pasakė, jog toks pasisveikinimas papildo tikėjimą. Jis pranešė:

„Jūs neįžengsite į Rojų tol, kol neįtikėsite, o neįtikėsite tol, kol nepamilsite vieni kitų. Tad ar nenurodyti man jums tai, kas jus atvestų į abipusę meilę, jei tai darytumėte? Platinkite tarpusavyje sveikinimo žodžius!”⁵

Allaho Pasiuntinys ﷺ taip pat pranešė, kad toks pasisveikinimas yra vienas iš geriausių darbų. Kada jo ﷺ paklausė, kuri islamo apraiška pati geriausia, jis ﷺ atsakė:

„(Geriausia tame, kad) pamaitintum žmones ir sveikintumeis su tais, kuriuos pažįsti ir kurių nepažįsti.“⁶

Islamas atėjo tam, kad visiems žmonėms nurodytų kelią į malones ir išvestų juos iš tamsybių į šviesą: iš kūrinų

⁴ Iš arabų k. „Taika jums ir Allaho gailėstingumas ir Jo palaiminimas“ (vert.past.)

⁵ Muslim

⁶ Al-Bukhari, Muslim

garbinimo į jų Kūrėjo garbinimą. Kas pasekė islamo religija ir nuoširdžiai savo veiksmais siekė Allaho patenkinimo, tą Savo Valia Allahas nuves tiesiu keliu. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O Rašto žmonės! Pas jus atėjo Mūsų pasiuntinys, kad išaiškintų daugelį dalykų iš to, ką jūs slepiate iš Rašto, ir daug ką praleidžiate pro ausis. Atėjo pas jus šviesa iš Allaho ir aiškus Raštas; juo Allahas veda tuos, kurie siekia Jo nuolankumo taikos keliais, ir išveda juos iš tamsybių į šviesą Savo paties valia, ir išveda juos į tiesų kelią.“ (Koranas, 5:15-16)

Iš tiesų islamo religija yra visiškos taikos religija, tikrąją to žodžio prasmę. Nes Allaho Pasiuntinys ﷺ pasakė:

„Musulmonas yra tas, kurio liežuvis ir rankos kitiems žmonėms yra saugūs. Tikrasis kovotojas Allaho kelyje yra tasai, kuris liovėsi daręs tai, ką uždraudė Allahas.“⁷

Jis ﷺ taip pat pasakė: **„Tikintysis – tas, nuo kurio saugus žmogaus kraujas ir turtas.“**⁸

---

⁷ Al-Bukhari, Muslim

⁸ Achmad, At-Tirmizi, Ibn Madžah. Al-Albani įvertino *chadisą* patikimu.

Ar islamas plito prievarta?

Pagrindiniai islamo principai atmeta tokius pareiškimus, pastoviai skambančius iš pavyduolių lūpų. Nes Allahas Aukščiausiasis sako:

„Nėr prievartos religijoje. Jau aiškiai atsiskyrė tiesus kelias nuo paklydimo. Kas netiki *taghutu*⁹ ir tiki Allahą, tas laikosi už pačios tvirčiausios atramos, kuri jau nesulūš. Iš tikrųjų Allahas – Girdintis, Žinantis!“ (Koranas, 2:256)

Jis taip pat sako:

„O jeigu įsigeistų tavo Viešpats, tada patikėtų visi, kas žemėje, iki vieno. Negi tu priversi žmones, kad jie visi taptų tikinčiais?“ (Koranas, 10:99)

Jis taip pat sako:

„Ir sakyk: „Tiesa – iš jūsų Viešpaties; kas nori, tegul tiki, o kas nenori – netiki.“ (Koranas, 18:29)

Jis taip pat sako:

„O jeigu jie nusigręš, tai tau belieka tik aiškus perteikimas (apreiškimo).“ (Koranas, 16:82)

Jis taip pat sako:

„Tad primink, juk tu tesi priminėjas! Tu jiems – ne valdytojas.“ (Koranas, 88:21-22)

Apie tai yra daugybė *ajų*, nes islamas – tai, pirmiausia, įsitikinimas, o įsitikinime privalo būti tvirtas tikėjimas širdyje, nepakanka tiesiog ištarti žodžius. Negalima žmogaus priversti tikėti širdimi, nes žodžiais jis gali pasakyti viena, o širdyje

---

⁹ *Taghut* – iš arabų kalbos, visa tai kas yra neverta garbinimo ir lenkimosi jam.

tikėti priešingu dalyku. Būtent todėl Allahas Aukščiausiasis sako:

„Kurie atsidėjo Allaho, anksčiau tikėję Juo – išskyrus tuos, kurie priversti, o širdis jų rami tikėjime – tiktai tie, kurie patys atvėrė netikėjimui savo širdį, jiems – Allaho rūstybė, ir jiems – didžioji kančia.“ (Koranas, 16:106)

Ar islamas plito jėga?

Kiekviena sistema turi turėti jėgas, kuria apsigintų ir apsisaugotų, prižiūrėtų jos įgyvendinimą, bei taikytų prevencines bausmes tiems, kurie prieštarauja sistemos principams. Šioji jėga turi aprūpinti ir palaikyti sistemą. Usman ibn Affan, tebūnie Allahas juo patenkintas, perdavė:

„Iš tiesų Allahas valdovu pašalina tai, ko nepašalina Koranu.“¹⁰ Šio pranešimo perdavėjų grandinė pertraukta, bet žinoma, jog tai buvo Usmano, tebūnie Allahas juo patenkintas, žodžiai. *Chadiso* reikšmė tokia: kai kurie žmonės bijo nusikalsti dėl galimos žemiškojo gyvenimo bausmės iš valdovo, o ne dėl to, jog tai uždrausta Šlovingame Korane, ir bausmė numatyta Amžinajame gyvenime. Būtent todėl Allahas Aukščiausiasis suteikė valdovui galios, kad jis, vykdydamas nusikaltėliams bausmes, dėl panašių veiksmų išpėtų kitus žmones.

Trumpai pažvelkime į istorinius duomenis apie pirmuosius islamo plitimo amžius. Taurusis Allaho Pasiuntinys ﷺ trylika metų gyveno Mekoje, kviesdamas savo tautą į islamą pamokslais. Šiuo laikotarpiu jis ﷺ patyrė engimą ir melą. Bet jis ﷺ ir juo patikėjęsieji kantriai tvėrė visus sunkumus ir neteisybes. Galiausiai jo ﷺ tauta pradėjo tikinčiuosius kankinti. Pranašas ﷺ praeidamas ir matydamas, kaip kankina tikinčiuosius, negalėjo jiems padėti. Jis ﷺ liepė jiems būti kantriems. Kartą Pranašas ﷺ ėjo pro kankinamą Ammar ibn Jasir šeimą ir jo motiną Sumaiją. Jis ﷺ pasakė: **„Kentėkite, o Jasiro šeima! Iš tiesų jums pažadėtas Rojus!“**¹¹

¹⁰ Razin

¹¹ Al-Chakim, Al-Albani įvertino *chadisa* patikimu “*Sachych as-Syra*” 154psl, “*Fikh as-Syra*”, 103psl.

Galiausiai netikintieji susimokė nužudyti Allaho Pasiuntinį ﷺ, kad atsikratytų jo kvietimo. Ir tuomet jis ﷺ nieko nepadarė, tik meldėsi: „**O Allah, atleisk mano tautai, nes iš tiesų jie nežino.**“¹²

Jo Viešpats puoselėjo jame kantrybę, atsiųsdamas *ajas*, kurios jį guodė, nes ir kitus pranašus žmonės laikė melagiais ir vertė juos kentėti. Kelias į Rojų ilgas ir sunkus, nes tai – karas tarp tiesos ir melo, gėrio ir blogio. Allahas Aukščiausiasis sako:

“Tad kentėk, kaip kentėjo tvirtieji iš pasiuntinių, ir nespirtink Manęs juos nubausti!” (Koranas, 46:35)

Allaho Pasiuntinys ﷺ nesiliovė kviesti kasmet į Meką atvykdavusių genčių. Taip tęsėsi tol, kol įtikėjo grupė Medinos gyventojų. Jie Pranašui ﷺ prisiekė, kad jam padės ir jį gins, jeigu jis ﷺ su savo tikinčiais pasekėjais persikels pas juos.

Allaho Pasiuntinys ﷺ persikėlė į Mediną po trylikos Mekoje praleistų metų, nepraliejus nė lašo kraujo. Kureišiai pasisavino jo ﷺ turta, bei turta tų, kurie persikėlė sykiu su juo, bet Pranašas ﷺ neįsakė kautis. Tai įvyko tik praėjus dvejiems metams po emigracijos į Mediną, bet tuomet, kai išaugo jo priešininkų ir priešų skaičius, o taipogi tų, kurie rezgė prieš jį ﷺ ir jo kvietimą blogi. Pats Allaho Pasiuntinys ﷺ kovos nepradėjo. Medina buvo prekybinių karavanų, keliaujančių į Šamo šalis, kelyje. Sukilimas prasidėjo tuomet, kai Allaho Pasiuntinys ﷺ pabandė pasisavinti kureišių karavaną ir padaryti jiems ekonominį spaudimą, kad šie sustabdytų boikotą, nekliudytų jo kvietimui ir neatgrasinėtų žmonių. O taipogi tam, kad sugrąžintų pasekėjų turta, kurį Mekoje pasisavino kureišiai. Bet šiam karavanui, vadovaujamam Sufjan, dar iki jo islamo priėmimo, pavyko pasprukti. Kai kureišiai apie tai sužinojo, jie surinko ir pasiuntė iš Mekos kariuomenę, kad susikautų su

---

¹² Al-Bukhari, Muslim

Allaho Pasiuntiniu ﷺ. Tai buvo pirmasis mūšis islamo istorijoje, kuri Pranašas ﷺ ir jo pasekėjai laimėjo. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Leidžiama tiems, su kuriais kaunasi, kovoti todėl, kad jie nuskriausti... Iš tiesų Allahas gali jiems padėti. Jie buvo be teisės išvyti iš savo namų tik dėl to, kad sakė: „Viešpats mūsų – Allahas.“ Ir jeigu Allahas nebūtų leidęs gintis vieniems nuo kitų, tai sugriautos būtų buvę celės ir bažnyčios, ir sinagogos, ir mečetės, kuriose dažnai minimas Allaho vardas. Allahas būtinai padeda tam, kuris padeda Jam, – juk Allahas – Stiprus, Galingas! Jeigu Mes apdovanosime juos valdžia žemėje, jie atlieka malda, dalina *zakiatą* ir įsako daryti tai, kas privalu, ir draudžia daryti tai, kas smerktina. Allahui priklauso visų darbų rezultatas!“ (Koranas, 22:39-41)

Pakanka žinoti, jog per pergales, kurias laimėjo Allaho Pasiuntinys ﷺ ir kuriomis per dvidešimt trejus metus nukariautas Arabijos pusiasalis, per laikotarpį nuo Allaho Pasiuntinio ﷺ misijos pradžios iki jo mirties, žuvusiųjų skaičius, abiejose pusėse, neviršijo 375 žmonių.

Taip pat elgėsi ir pasekėjai po jo ﷺ mirties. Jie užkariavo karalystes geru charakteriu, santyškiais bei kvietimu geriausiais būdais. Jie neužgrobinėjo žemių savo gausumu ar karine jėga. Vienas iš naujų musulmonų, vardu Bašir Achmad Čad, pasakė: „Mane visuomet jaudino klausimas, jog mes, krikščionys, manome, kad islamas paplito kardo ašmenimis. Ir aš sau tariau: „Kodėl gi žmonės priiminėjo ir tebepriima jį visuose planetos kampeliuose? Kodėl visose šalyse žmonės be kokios nors prievartos priima šią religiją?“¹³

---

¹³ Iš Imad ad-Dyn Chalil knygos “Jie pasakė apie islamą” 295psl.

Tad sužinokime: ar islamas vienintelis kviečia savo pasekėjus paruošti pakankamai jėgos jo skleidimui ir apsaugai? Toroje sakoma:

10

„ Prisiartinęs prie miesto jį užpulti, pasiūlyk jam

11

taikos sąlygas. Jeigu jis tavo taikos sąlygas priima ir tau pasiduoda, tada visi jame esantys žmonės turės tau lažą eiti.

12

O jeigu jis tau taikiai nepasiduoda, bet su tavimi

13

kariauja, tada tu jį apgulsi. Viešpačiui, tavo Dievui, atidavus jį tau į rankas, išžudysi jame visus vyriškius

14

kalaviju. Tačiau kaip grobį gali pasiimti sau moteris, vaikus, galvijus bei visa kita, kas yra mieste, – visą karo laimikį, – ir gali maitintis iš savo priešų paimto karo

15

laimikio, kurį Viešpats, tavo Dievas, bus tau davęs. Taip elgsiesi su visais miestais, kurie yra labai toli nuo tavęs, – su tais miestais, kurie nepriklauso arti esančioms tautoms.

16

Tačiau šių tautų miestuose, kuriuos Viešpats, tavo Dievas, duoda tau kaip paveldą, nepaliksi gyvo nė vieno,

17

kas kvėpuoja. Sunaikinsi juos – hetitus ir amoriečius, kanaaniečius ir perizitus, hivitus ir jebusitus, kaip Viešpats, tavo Dievas, yra tau įsakęs.“ (Ist 20, 10-17)¹⁴

Evangelijoje pagal Matą sakoma:

---

¹⁴ Čia ir toliau pateikiamas Lietuvos Vyskupų Konferencijos (katalikų) išleistas A. Rubšio (Senojo Testamento) ir Č. Kavaliausko (Naujojo Testamento) Biblijos vertimas pagal knygą „Šventasis Raštas. Senasis ir Naujasis Testamentas“ (vertė A. Rubšys, Č.Kavaliauskas. LVK, 1998) (vert. past.).

34

„Nemanykite, jog aš atėjęs nešti žemei ramybės. Aš atėjau nešti ne ramybės, o kalavijo.“ (Mt 10, 34, taipogi Lk 22, 36)

Daktaras Gustave Le Bon savo knygoje „Arabų civilizacija“ (127-128 psl.) rašo: „Jėga niekada nebuvo Korano mokymų paplitimo faktoriumi, ir arabai tiems, kuriuos užkariavo, suteikė laisvę išpažinti savo religinius įsitikinimus. Jei nutikdavo taip, jog kai kurios krikščioniškos tautos priimdavo islamą, o arabų kalbą – savo kalba, tai įvykdavo dėl arabų teisingumo, kurį jie rodė užkariautosiems tautoms. O taipogi tam įtakos turėjo ir islamo lengvumas, kokio jie anksčiau nematė.“¹⁵

---

¹⁵ Iš Imad ad-Dyn Chalil knygos “Jie pasakė apie islamą” 314psl.

Ar islamiški atradimai radosi siekiant materialinės naudos?

Taip teigti gali tik tasai, kuris nesusipažinęs su islamo mokymais, jo pamatiniais principais ir išaukštintais tikslais. Toks įsivaizdavimas remiasi grynai materialistiniu požiūriu. Į tai galima atsakyti, jog dar pačioje savo tautos kvietimo pradžioje, Allaho Pasiuntinį ﷺ bandė suvilioti visomis pagundų rūšimis. Jų įgijimas, žmogiškuoju supratimu, laikomas aukščiausia palaima žemėje. Netikintieji pažadėjo Pranašui ﷺ išpildyti visus slapčiausius jo norus. Jei jis ﷺ norėtų valdžios, jie jam ją suteiktų. Jei jis ﷺ norėtų vesti, jie apveddintų jį su gražiausiomis moterimis. Jei jis ﷺ norėtų pinigų, jie jam jų duotų. Su sąlyga, kad jis paliks šį kvietimą, kuris, jų nuomone, žemino jų dievybes ir menkino jų visuomeninę reikšmę. Bet Pranašas ﷺ, vadovaudamasis dieviškaisiais nurodymais, sąžiningai jiems atsakė: „**Negaliu dėl jūsų to padaryti, net jei dėl manęs įžiebtumėte saulės liepsną.**“¹⁶

Jei Pranašas ﷺ būtų siekęs žemiškojo gyvenimo palaimos ir žmogiškųjų tikslų, o jis jų nesiekė, tai būtinai būtų priėmęs šį pasiūlymą ir pasinaudojęs šia galimybe. Nes tai, ką jam pasiūlė, yra visa, ko galėtų trokšti žmogus. Kai Allahas Aukščiausiasis sutvirtino Pranašą ﷺ pasekėjais, jis pradėjo siųsti kaimyninių valstybių karaliams ir valdovams žinutes, kviečiančias į islamą. Tose žinutėse buvo sakoma, jog valdovai išsaugos savo valdžią, jei priims islamą. Tokios žinutės pavyzdžiu yra Pranašo ﷺ laiškas Bizantijos imperatoriui Heraklėjui:

¹⁶ “As-Silsila as-Sachyha”, 1/194.

„Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo. Nuo Muchammedo, Allaho Pasiuntinio, Heraklėjui, Romos valdovui. Taika sekantiems teisingu vedimu. Toliau, kviečiu tave į islamą. Priimk islamą ir išsigelbėsi. Priimk islamą ir Allahas apdovanos tave dvigubai. O jei atmesi šį kvietimą - neši nuodėmes už tuos, kurie atsisakė. Sakyk: **„O Rašto žmonės! Susitarkime dėl žodžio, vienodo mums ir jums, kad nesilankstysime niekam kitam, išskyrus Allahą, ir nieko nepridursime Jam į bendrininkus, ir kad vieni iš mūsų nepaverstų kitų viešpačiais lygiais Allahui. Na bet jeigu jie nusiisuktų, sakykite: „Liudykite, kad mes – musulmonai.“** (Koranas, 3:64) ¹⁷

Perduodama, jog Anas, tebūnie Allahas juo patenkintas, pasakė:

„Kai kas nors ko nors Allaho Pasiuntinio ﷺ prašydavo vardan islamo, jis visada tai duodavo. Kartą pas jį atėjo kažkoks žmogus, ir jis ﷺ įsakė jam duoti avių, ir atrodė, kad jos užpildo visą erdvę tarp dviejų kalnų. Ir (tas žmogus) sugrįžo pas savo gentainius ir pasakė: „O žmonės! Priimkite islamą, nes iš tiesų Muchammedas dalija gėrybes kaip tasai, kuris nebijo skurdo!“ Toliau Anas, tebūnie Allahas juo patenkintas, pasakė: „Ir jei žmogus priėmė islamą tik dėl žemiškųjų gėrybių, netrukus islamas jam buvo brangesnis už šį pasaulį ir visa, kas jame yra.“¹⁸

Kartą pas Allaho Pasiuntinį ﷺ atėjo jo bendražygis Umar, tebūnie Allahas juo patenkintas. Jis apžvelgė kambarį ir jame rado tik gultą, ant kurio gulėjo Allaho Pasiuntinys ﷺ. Umar, tebūnie Allahas juo patenkintas, pasakė: **„Aš atsisėdau, o jis prisitraukė savo marškinius ir be jų jis nieko daugiau nevilkėjo. Pamačiau gulto paliktus išpaudus ant jo šono.**

¹⁷ Al-Bukhari, Muslim

¹⁸ Muslim

Apžvelgiau Allaho Pasiuntinio sandėliuką, o ten, kambario kampe, tik nedidelis kiekis miežių apie vieną *sa*, ir tiek pat karazo¹⁹. Ir dar pakabinta iki galo neišdirbta oda.“ Jis pasakė: „Ir mano akys apsiašarojo.“ Jis ﷺ paklausė: „Dėl ko tu verki, Ibn Al-Khattab?“ Aš atsakiau: „Allaho Pranaše, kaip man neverkti, kai šis gultas ant tavo šono paliko įspaudus, o šis tavo sandėliukas... Aš jame beveik nieko nematau! O juk Cezaris ir Khosrov vaisiuose ir upėse, na o tu – Allaho Pasiuntinys, Jo išrinktasis, ir tavo sandėlys - tuščias!“ Jis pasakė: „Ibn Al-Khattab, argi nesi patenkintas, jog būsimasis pasaulis bus mūsų? O jiems - tik artimasis.“²⁰

Pažiūrėkime, kokių žemiškojo gyvenimo gėrybių po savo mirties paliko Allaho Pasiuntinys ﷺ. Amr ibn Al-Charith, tebūnie Allahas juo patenkintas, pasakė: „**Po savo mirties Allaho Pasiuntinys ﷺ nepaliko nei dirhamo, nei dinaro, nei vergo, nei vergės, nieko, išskyrus baltą mulę, savo ginklą ir žemę, kurią jis paaukojo.**“²¹

Be to: „**Allaho Pasiuntinio ﷺ šarvai buvo užstatyti pas judėją už trisdešimt *sa* grūdų, kuriuos jis paėmė savo šeimai.**“²²

Per antrojo teisingojo kalifo Umar ibn Al-Khattab, tebūnie Allahas juo patenkintas, valdymą užkariavimai žymiai išsaugo, bet nepaisant jų, jo pilvas urgzdavo iš alkio. Jis ištarė garsiuosius žodžius: „Urgzk neurzgęs, prisiekiu Allahu, tu nepasisotinsi, kol nepasisotins musulmonai.“²³

---

¹⁹ Arabiškos akacijos drožlės.

²⁰ Al-Bukhari, Muslim

²¹ Al-Bukhari

²² Al-Bukhari, Muslim, An-Nisai

²³ Ibn Al-Džavzi “*Tarich Umar*”

Per mūšį prie Uchud Pranašas ﷺ pasakė: „**Paskubėkite į Rojų, kurio plotis lygus padangėms ir žemei!**“ Umeir ibn Al-Chumam Al-Ansari, tebūnie Allahas juo patenkintas, paklausė: „**O Allaho Pasiuntiny! Nejaugi Rojus yra padangių ir žemės pločio?!**“ Pranašas ﷺ pasakė: „**Taip!**“ Umeir sušuko: „**Nuostabu, nuostabu!**“ Allaho Pasiuntinys ﷺ paklausė: „**Kas tave paskatino sušukti „Nuostabu, nuostabu!?”**“ Umeir atsakė: „**Prisiekiu Allahu, Allaho Pasiuntiny, tik tai, jog tikiuosi tapti vienu iš jo gyventojų!**“ Į tai Allaho Pasiuntinys ﷺ atsakė: „**Iš tiesų tu būsi tarp jo gyventojų!**“ Tada Umeir išsitraukė iš savo strėlinės datules ir pradėjo jas valgyti, bet netrukus pasakė: „**Iš tiesų pernelyg ilgas bus gyvenimas, jei nugyvensiu tiek, kad suspėčiau suvalgyti savo datules!**“ Tai pasakęs, jis išmetė turėtas datules, metėsi į mūšį ir kovėsi tol, kol žuvo.“²⁴

Pirmieji musulmonų vadovaujami išvaduojamieji žygiai nerūpestingu gyvenimu galėjo aprūpinti juos ir jų palikuonis. Bet jie nesustojo ties pasiekimais. Nes šiuos užkariavimus skatino kvietimas į Allaho religiją ir jos nešimas visiems žmonėms, o ne išvadotųjų šalių turtų užvaldymas. Tai parodo faktas, jog užkariautosios šalies tauta galėjo priimti islamą, ir tuomet jai buvo leidžiama viskas kaip ir musulmonams, bei jai užkraunamos tokios pačios pareigos, kaip ir likusiems musulmonams. Jei ji atsisakydavo priimti islamą – mokėdavo *džiziją*, nedidelį pagalvės mokestį mainais į apsaugą, kurią jiems teikė islamo valstybė, bei naudojimąsi visuomeninėmis gėrybėmis. Jie neprivalėjo daugiau nieko mokėti, nors musulmonai privalo mokėti kasmetinį *zakiatą*, kuris daug kartų viršija nemusulmonų mokesčius. Jei jie atsisakydavo ir tai sumokėti, tada jiems paskelbiamas karas, kad Allaho religija

---

²⁴ Muslim

pasiektų kiekvieną žmogų. Nes buvo žmonių, kurie, jei sužinotų apie islamą ir jo aukštuosius tikslus, nedvejodami jį priimtų. Štai kodėl tiems, kurie trukdė islamui pasiekti žmones, buvo skelbiamas karas.

Kai mirė vienas žymiausių islamo karvedžių – Chadid ibn Al-Ualid, tebūnie Allahas juo patenkintas, kuris laimėjo visus mūšius, kuriuose tik dalyvavo, iš žemiškųjų gėrybių paliko tik žirgą, kardą ir vergą. Tad kurgi mėgavimasis žemiškosiomis gėrybėmis, meilė ir aistra turtams?!!

Pirmųjų karžygių tikslu buvo religijos platinimas. Tai įrodo Šaddad ibn Al-Chad, tebūnie Allahas juo patenkintas, žodžiai: „Kartą pas Pranašą ﷺ atėjo beduinas, juo įtikėjo ir pasekė paskui jį, o vėliau pasakė: „Aš persikraustysiu sykiu su tavimi!“ Pranašas ﷺ liepė vienam iš savo bendražygių juo pasirūpinti.

Vieno karinio žygio metu Pranašas ﷺ karo grobiu paėmė belaisvių, ir kai jis dalino grobį, savo dalį atidavė draugui. Tuo metu tas beduinas saugojo jų užnugarį. Kai jis atėjo, jie atidavė jam jo dalį, o jis paklausė: „Kas tai?“ Jie atsakė: „Tai – tavo dalis, kurią tau išskyrė Pranašas ﷺ.“ Jis tai pasiėmė ir atėjęs pas Pranašą ﷺ paklausė: „Kas tai?“ Pranašas ﷺ atsakė: „Šitai aš skyriau tau.“ Beduinas pasakė: „Ne dėl šito aš pasekiau paskui tave, bet pasekiau paskui tave, kad strėlė man pataikytų va čia“ - ir jis parodė į savo gerklę - „kad numirčiau ir patekčiau į Rojų!“ Tuomet Allaho Pasiuntinys ﷺ pasakė: „Jei būsi teisingas Allahui, Allahas bus teisingas tau.“ Netrukus jie patraukė į mūšį su priešais ir šitą beduiną parnešė Pranašui ﷺ su strėle toje pačioje vietoje, kurią jis parodė. Pranašas ﷺ paklausė: „Čia jis?“ Jie atsakė: „Taip.“ Pranašas ﷺ pasakė: „Jis buvo teisingas Allahui, ir Allahas buvo teisingas jam!“ Paskui Pranašas ﷺ suvyniojo jį į savo

apsiausta, žengė priekin ir atliko už jį laidojimo maldą ir jos metu girdėjosi Pranašo ﷺ žodžiai: „O Allah! Šis Tavo vergas emigravo Tavo kelyje, o paskui krito kankiniu, ir aš tai liudiju!“²⁵

Islamo istorijos knygose gausu pavyzdžių, liudijančių apie pirmųjų musulmonų asketizmą žemiškosioms gėrybėms. Jų tikslu ir rūpesčiu buvo kvietimas į Allaho religiją ir jos atnešimas visiems žmonėms, viliantis gauti pažadėtąjį atlygį. Kaip apie tai pasakė Pranašas ﷺ: **„Iš tiesų jei Allahas per tave išves į tiesų kelią bent vieną žmogų, tau tai bus geriau už gražių kupranugarių turėjimą!“²⁶**

Dar daugiau, dauguma jų priėmę islamą prarado visą savo turtą, padėtį ir valdžią. Jų išsižadėjo artimieji, nes jie pasišventė kvietimui, skirdami jam visą savo laiką. Taip iš Nahavand mūšio istorijos matome, kaip įžymus bendražygis An-Numan ibn Mukrin Al-Muzani prieš mūšį tarė:

„O Allah! Išaukštink Savo religiją ir padėk Savo vergams, ir padaryk šiandieną An-Numaną pirmuoju kankiniu. O Allah! Iš tiesų prašau Tavęs šiandieną pradžiuginti mano akis pergale, kuri taptų šlove islamui.“ Sakykite: „Amyr!“ Lai Viešpats būna jums maloningas. Tad ar yra šiame prašyme žemiškųjų gėrybių troškimas?

Paklauskime Mukaukis pasiuntinių, sugrįžusių nuo Amr ibn Al-Aso, tebūnie Allahas juo patenkintas, per Babilono tvirtovės apgultį, žodžių. Jie pasakė: „Mes pamatėme žmones, kuriems kuklumas mielesnis už aukštą padėtį. Nė vienas iš jų nesiekia žemiškojo gyvenimo. Jie sėdi ant žemės, o jų vadas toks pats kaip ir jie. Neįmanoma tarp jų atskirti įžymybės nuo paprasto žmogaus, o šeimnininko – nuo vergo.“

²⁵ An-Nisai “*Sachych ua at-Tarchyb*” 1336

²⁶ Al-Bukhari, Muslim

Apie tai Thomas Carlyle savo knygoje „Herojai“, nuvainikuodamas mitą neva islamas plito jėga ir kardu, pasakė:

„Jie sako, kad religija nepaplistų be kardo. Bet iš kur radosi šis kardas (ši jėga)? Tai - religijos jėga, kuri parodo jos tikrumą. Nauja mintis visada gimsta vieno konkretaus žmogaus galvoje, ir tik jis vienas ja tiki - vienas prieš visą visatą. Ir jei jis paimtų kardą, kad apsaugotų savo idėją ar mintį, prisiekiu Allahu, ji vargu ar prapultų. Apskritai paėmus tikiu, jog tiesa turi skliti bet kokiais būdais, pagal esamą aplinkybes. Negi nematote, jog krikščionys taip pat naudojosi kardu, tuo pačiu nejausdami jam jokio pasibjaurėjimo. Pakanka paminėti, kaip pasielgė Karolis Didysis su saksų gentimis! Man neturi reikšmės, kaip plinta tiesa: jėga (kardu), kvietimu (kalba) ar kitais būdais. Tad leiskime jai platinti savo valdžią per iškalbą, spaudą ar ugnį. Palikime ją, kad ji kovotų ir gintųsi savo rankomis, kojomis ir nagais. Iš tiesų ji pralaimėtų, jei būtų to verta.“

Islamo principai atmėta ųiaurumę ir prievartę

Islamas yra gailestingumo ir ųvelnumo religija. Ji kviečia palikti ųiaurumę ir sekti paskui islamo Pranaųę ﷺ, apie kurį Allahas Aukųčiausiasis sako:

„Per Allaho gailestingumę tu buvai jiems ųvelnesnis; o jeigu bųtum ųiurkųtus, kietaųirdis, tai jie bųtų atsitraukę nuo tavęs.“ (Koranas, 3:159)

Todėl islamo mokymai skatina gailestingumę, ųvelnumę ir uųuojautę kiekvienam silpnajam. Pranaųas ﷺ pasakė:

„Gailestingasis pasigailęs gailestinguję. Bųkite gailestingi esantiems ųemęje, ir jųsų pasigailęs Tasai, Kuris yra danguje!“²⁷

Be to, gailestingumas islame neapsiriboja vien ųmonėmis, bet didųia dalimi apima ir gyvųnus. Bųtent dėl tokio gailestingumo ir gero elgesio su gyvųnais Allahas atleido vienam vyrui ir įvedė jį į Roję. Pranaųas ﷺ papasakojo: **„Kartę vienas ųmogus, keliaudamas savo reikalais, labai iųtroųko. Pasiekęų ųulinį, nusileido į jį ir numalųino savo troųkulį. Išlipęų iš ųulinio, ųmogus pamatė lekuojantį, dulkes iš troųkulio ėdantį ųunį. (Tai matydamas) ųmogus sau tarė: „ųis ųuo iųtroųkęų taip pat, kaip ir aų buvau.“ Taigi jis vėl nusileido į ųulinį, pripildė savo batę vandens ir pagirdė ųunį. Uų tai Allahas jį apdovanojo nuodėmių atleidimu.“** Jie paklausė: **„Allaho Pasiuntiny, ar mes bųsime apdovanoti net ir uų gerę elgesį su gyvųnais?“** Jis atsakė: **„Taip, iš tiesų. Bųsite apdovanoti uų viskę, kas gyva.“²⁸**

²⁷ At-Tirmizi, „*Sachych al-Dųzami*” 3522, „*As-Sachycha*” 925.

²⁸ Al-Bukhari

Išmintingi Pranašo mokymai kviečia gerai elgtis su gyvūnais ir būti jiems gailestingais. Jei islamas toks gailestingas gyvūnams, tai ką sakyti apie žmogų, kurį Allahas išaukštino iš visų kūrinių?

Islamo karinė sistema²⁹ ir jos santykis su belaisviais parodo islamo teisingumą

Karas islame nėra musulmonų troškimas. Tai nurodo musulmonų pasiekimai daugelyje mokslo ir technikos sričių: matematikos, medicinos, astronomijos; laikrodžio išradimas, laivų, pastatų konstravimas, papuošalų kūrimas ir t.t. Nepaisant to, jie neskyrė didelio dėmesio ginklams ir jų kūrimui. Tai, be abejonės, buvo klaida. Turint galvoje faktą, jog jie buvo bendražmogiškųjų vertybių, neleidusių kurti ginklus, nešėjai, musulmonams derėjo įvertinti savo priešų, bandžiusių susukti jiems virš galvų blogio lizdą, kėslus. Priešų tikslas buvo skleisti žemėje nedorą. Žodžio „*terorizmas*“ reikšmė Korane užsimenama Allaho Aukščiausiojo žodžiuose:

„Ir paruoškite jiems, kiek galite, pajėgų ir kovinių arklų; jais jūs išgąsdinate Allaho priešą ir jūsų priešą.“ (Koranas, 8:60)

Būtina pirmiausiai pasirūpinti galingu ginklu, kuris atitiktų Šlovingame Korane paminėto žodžio „*terorizmas*“ prasmę, reiškiančią: „Agresijos, nukreiptos prieš taikius gyventojus, sumažinimą.“ Šiuo *terorizmu* neturima galvoje agresija prieš beginklius taikius žmones ar meilė žudynėms, pasitenkinimas matant sužeistųjų kraują ar girdint jų dejonas, ir ne žuvusiųjų kūnų niekinimas, ir ne sąskaitų suvedimas kankinant belaisvius. Iš tiesų, nugalėtojas Salach Ad-Dyn gydė belaisvius. Praeidamas pro juos, juos girdė ir

---

²⁹ Tai yra tai, kas islame vadinama *džihadu*. Skirtumas tarp jo ir karo yra tame, jog džihado tikslas yra Allaho Žodžio nešimas, Jo religijos platinimas ir ginimasis nuo agresijos, o ne žemiškasis gyvenimas ar žmogiškosios ambicijos. Tuo tapu karas būna dėl žemiškųjų, merkantilistinių ir kolonialistinių interesų arba vardan įtakos plėtimo ir jėgos pademonstravimo.

verkė dėl jų sunkios padėties, kurioje jie atsidūrė, to nenorėdami. Karas musulmonams nėra aklas pasitenkinimą suteikiantis susidorojimas, žeminant ir sukeliant skausmą. Priešingai, karas islame siekia tikslų nuversti tironiją ir visuomenėje paskleisti teisingumą ir saugumą. Taipogi verta atsižvelgti, jog musulmonų su kitomis tautomis santykių pagrindu yra taika ir paliaubos. Islamas įteisino karą ir liepia jame dalyvauti tik tuomet, kai išnaudotos visos taikos galimybės. Galimos penkios tokios situacijos:

1. Savo gyvybės, šeimos ir žemės gynimas. Todėl Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir kaukitės Allaho kelyje su tais, kurie su jumis kaunasi, bet neperženkite nustatytų ribų, – iš tiesų Allahas nemyli peržengiančių ribas!“ (Koranas, 2:190)

2. Neteisybės šalinimas ir pagalba engiamiesiems. Tai karą islame daro žmonišku. Aukščiausiasis sako:

„Ir kodėl gi jums nesikauti Allaho kelyje ir už silpnuosius vyrus ir moteris, kurie sako: „Viešpatie mūsų! Išvesk mus iš šitos gyvenvietės, kurios žmonės tironai, ir duok, ir suteik mums nuo Savęs globėją, ir duok mums Tavo pagalbininką!“ (Koranas, 4:75)

3. Sutarčių ir pažadų nutraukimas. Aukščiausiasis sako:

„O jeigu jie pažeistų savo priesaikas po sutarties ir keiktų jūsų tikėjimą, tai kovokite su netikėjimo lyderiais – juk priesaikos jiems nėra – galbūt jie susilaikys! Nejaugi jūs nekovosite su žmonėmis, kurie pažeidė savo priesaikas ir galvojo apie Pasiuntinio ištrėmimą? Jie pirmieji pradėjo prieš jus. Nejaugi bijote jų? Juk Allaho reikia bijoti labiau, jeigu jūs tikintieji.“ (Koranas, 9:12-13)

4. Atsiskyrusios grupės, pasipriešinusios musulmonų daugumai ir siekiančios neteisybės, pamokymas. Aukščiausiasis sako:

„Ir jeigu kautūsi du tikinčiųjų būriai, tai sutaikykite juos. Jeigu vienas bus neteisingas kito atžvilgiu, tai kaukitės su tuo, kuris neteisingas, kol jis paklus Allaho paliepigumui. O jeigu jis paklus, sutaikykite juos teisingai ir būkite bešališki: juk Allahas myli bešališkus!“ (Koranas, 49:9)

5. Religijos apsauga ir kliūčių, perduoti Allaho įstatymą žmonėms, šalinimas; arba tikinčiųjų kankinimas; arba norinčiųjų priimti islamą atgrasymas. Nes šis kvietimas yra visam pasauliui, o ne kokiai nors vienai tautai. Tad kiekvienas turi jį išgirsti ir sužinoti apie jame slypintį gėrį ir teisingumą. Tuomet žmogus galėtų apsispręsti dėl islamo priėmimo.

O dėl karų, kai kariaujama su tikslu praplėsti teritoriją ar įtaką, kolonizuoti, užgrobti gamtinius išteklius, atkeršyti, sunaikinti, pademonstruoti jėgą – islamas juos draudžia. Todėl, kad karas islame vykdomas vardan Allaho žodžio iškėlimo, o ne vardan žmogiškųjų aistrų ar žemiškųjų interesų. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Nebūk kaip tie, kurie išėjo ir savo būstų su didybe, su noru pasirodyti prieš žmones.“ (Koranas, 8:47)

Karo taisyklės islame

Nepaisant to, jog kraštutiniais atvejais islamas leidžia kariauti, jis nustato karui konkrečias taisykles ir principus. Pranašas ﷺ pasakė:

„Leiskitės į žygi Allah'o vardu ir kaukitės su tais, kurie netiki Allahą. Leiskitės į žygi, bet nesisavinkite trofėjų tol, kol jie nebus teisingai visiems padalinti, nelaužykite sutarčių, neniekinkite žuvusiųjų kūnų ir nežudykite vaikų.“³⁰

Abu Bakr As-Siddik, tebūnie Allahas juo patenkintas, pirmasis teisingasis kalifas, po Allah'o Pasiuntinio ﷺ, testamente kariuomenės vadams pasakė:

„Įsakau jums dešimt dalykų. Išmokite juos mintinai! Negriaukite pasitikėjimo. Nevokite karo laimikio, nepažeidinėkite sutarčių. Neniekinkite mirusiųjų. Nežudykite vaikų ir nežudykite senyvo amžiaus žmonių bei moterų. Neraukite ir nedeginkite palmių. Nekirskite vaismedžių ir nepjaukite avių, karvių ar kupranugarių, išskyrus savo prasimaitinimui. Jūs sutiksite vienuolynuose garbinimui atsiskyrusius žmones (t. y. vienuolius) – palikite juos ir tai, kam jie pasišventę.“³¹

---

³⁰ Muslim

³¹ At-Tabari, 3 tomas, p. 226.

Karo belaisviai islame

Karo belaisvių negalima kankinti, bauginti, luošinti, marinti badu ar troškuliu. Todėl, kad Allahas Aukščiausiasis sako:

„Jie duoda maisto, nepaisydami savo potraukio jam, neturtėliams, našlaičiams ir belaisviams. „Juk mes maitiname jus (siekdami) Allaho Veido; nenorim iš jūsų nei atlygio, nei dėkingumo!“ (Koranas, 76:8-9)

Priešingai, su jais reikia būti dosniais, užjaučiančiais ir gailėstingais. Abu Aziz Al-Umeir, Musaba ibn Umeiro brolis, pasakojo:

„Aš buvau mūšio prie Badr belaisvis. Pranašas ﷺ pasakė: „Elkitės su belaisviais gerai!“ Buvau su ansarų grupe. Kai jie pietaudavo ar vakarienė audavo, duodavo man duonos, o patys valgė datules, vykdydami Pranašo ﷺ įsakymą.“³²

Pranašas ﷺ skatino išlaisvinti belaisvius. Jis ﷺ pasakė:

„Išlaisvinkite belaisvį, pamaitinkite išalkusį ir aplankykite ligonį.“³³

---

³² At-Tabarani *“al-Mudžam al-Kabyr”* 18410. Al-Albani *chadisq* įvertino silpnu.

³³ Al-Bukhari, Muslim

Nugalėtujų padėtis

Negalima žeminti jų garbės ir orumo, atiminėti turto, vyti iš jų būstų ir mėgautis kerštu jiems. Priešingai, juos reikia kviesti į teisingumą, dievobaimingumą ir gėrį, bei drausti peikiamus dalykus. Nes Allahas Aukščiausiasis sako:

“Jeigu Mes apdovanosime juos valdžia žemėje, jie atlieka malda, dalina *zakiatą* ir įsako daryti tai, kas privalu, ir draudžia daryti tai, kas smerktina. Allahui priklauso visų darbų rezultatas!” (Koranas, 22:41)

Jiems - tikėjimo laisvė; jie gali atlikinėti savo religines apeigas be jokių suvaržymų. Todėl negalima griauti jų bažnyčių ar laužyti jų kryžių.

Geriausiu to įrodymu yra sutartis, kurią sudarė Umar, tebūnie Allahas juo patenkintas, su Jeruzalės gyventojais, kai įžengė į ją nugalėtoju:

„Tai saugumo garantija, kurią Allaho vergas Umar, teisuolių vadas, suteikia Jeruzalės gyventojams. Ji garantuoja apsaugą jiems patiems, sveikiems ir ligoniams, jų turtui, bažnyčioms ir kryžiams, ir religinėms apeigoms...“ Ar istorija matė tokį kilnumą, teisingumą ir toleranciją, kurią nugalėtiesiems parodė pergalingasis nugalėtojas? Juk jis, tebūnie Allahas juo patenkintas, galėjo iškelti jiems bet kokias sąlygas, bet parodė teisingumą ir visiems pritaikė Allaho įstatymą.

Jie turi laisvę rinktis maistą ir gėrimą pagal tai, ką jiems leidžia jų religija. Jų kiaulės neskerdžiamos ir neišpilami jų alkoholiniai gėrimai. Jiems taip pat suteikiama laisvė laikytis savo civilinės teisės santuokos, skyrybų ir finansiniais klausimais. Vienu žodžiu, jie gali laikytis to, kuo įsitikinę ir kuo tiki.

Nemusulmonų padėtis islamiškoje valstybėje

Nemusulmonus *muahidus*³⁴ draudžiama engti, paminti jų teises ar blogai su jais elgtis. Todėl kad Allahas Aukščiausiasis sako:

„Nėra Allahas uždraudęs daryti gera ir elgtis teisingai su tais, kurie nekovojo su jumis dėl religijos ir neišvarė jūsų iš jūsų būstų, - juk Allahas myli teisinguosius!“ (Koranas, 60:8)

O taipogi todėl, kad Pranašas ﷺ pasakė:

„Jei kas nors nuskriaus *muahidą* ar pažeis jo teisę, ar vers jį dirbti sunkiau nei leidžia jo jėgos, ar paims iš jo ką nors be jo sutikimo, Teismo Dieną būsiu kaltintoju prieš jį.“ 35

Priešingai, su jais reikia gerai elgtis bei stengtis būti jiems naudingais. Perduodama nuo Anas, tebūnie Allahas juo patenkintas, jog **kai susirgo Pranašui ﷺ patarnavęs jaunuolis judėjas, Pranašas ﷺ atėjo jo aplankyti. Jis atsisėdo prie jo galvos ir pasakė: „Priimk islamą.“ Jaunuolis pažvelgė į šalia stovėjusį savo tėvą, ir tasai savo sūnui pasakė: „Paklusk Abu Al-Kasimui!“ - ir jis priėmė islamą. Po to Pranašas ﷺ išėjo iš ten ir pasakė: „Šlovė Allahui, Kuris išgelbėjo jį nuo Ugnies!“**³⁶

O štai Abd ibn Amr kartą savo šeimai paskerdė avių ir parėjęs paklausė:

---

³⁴ *Muahidas* - krikščionis ar žydas, sudaręs sutartį su musulmonais, ar gyvenantis musulmonų šalyje, ar joje besilankantis.

³⁵ Abu Daud, „*as-Sachyha*“ 445

³⁶ Ibn Hibban (7/227), 2960

„Ar davėte ką nors mūsų kaimynui judėjui? Ar davėte ką nors mūsų kaimynui judėjui? Girdėjau Allaho Pasiuntinį (ﷺ) sakant: „Angelas Gabrielius vis ragino mane elgtis su kaimynais gražiai ir mandagiai, kad net pagalvočiau, kad jis man įsakys (nuo Allaho) padaryti juos paveldėtojais.“³⁷

---

³⁷ At-Tirmizi (4/333), 1943

Pamatiniai islamo principai

Islamas – teisinga, visaapimanti religija, kviečianti į tokias vertybes, kaip:

1. Pagarba žmogaus sielai.

Siela islame yra brangi, gerbiama ir apsaugota. Jai suteikta didžiulė vertė. Todėl islame egzistuoja kerštas: žudikas, įvykdęs tyčinę žmogžudystę, nuteisiamas mirtimi. O netyčinės žmogžudystės atveju, aukos giminaičiams sumokama materialinė išpirka (*dija*). Tokia išpirka nėra nužudytojo gyvybės kaina, bet šiokia tokia materialinė kompensacija už aukos giminaičių patirtą sielvartą. Taipogi tam, kuris nužudė per klaidą, reikia išsipirkti – išlaisvinti vergą. Jei tokios galimybės nėra, tada turi pasninkauti du mėnesius iš eilės. O jei ir tokios galimybės nėra, tada turi pamaitinti šešiasdešimt vargšų. Tokia išpirka laikoma garbinimu, per kurį žmogus priartėja prie Allaho, kad su žmogaus siela nebūtų elgiamasi atsainiai, bet ji būtų išsaugoma. O dar ir tam, kad sulaukytų nusikaltėlius nuo žmogžudystės. Nes žinantysis apie jam gresiančią mirties bausmę, sustos ir nedarys šito blogio. O jei žmogžudys nebūtų baudžiamas mirtimi, jis neatsisakytų nusikaltimo ir jį padarytų. Padarykite panašias paraleles su visomis islame įteisintomis bausmėmis: jos efektyviausiai užkerta kelią nusikaltimams ir naudingiausios. Jos paskirtos vardan žmonijos išsaugojimo ir jos teisių apsaugos. Allahas Aukščiausiasis sako:

„*Al-kisas* (atpildas) saugo jūsų gyvenimą, o turintieji protą! – gal būsite dievobaimingi!“ (Koranas, 2:179)

Islamas neapsiriboja vien šiomis žemiškomis bausmėmis, bet praneša apie tai, jog tyčinę žmogžudystę įvykdžiusiam žmogžudžiui pažadėta bausmė amžinajame gyvenime. Ji –

Allaho prakeiksmas ir didžiausios kančios. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O jeigu kas užmuš tikintįjį sąmoningai, tai nuobauda jam – Pragaras, kuriame jis bus amžinai. Ir užsirūstins ant jo Allahas, ir jį prakeiks, ir paruoš jam didelę kančią!“ (Koranas, 4:93)

2. Visų žmonių lygybė.

Allahas Aukščiausiasis sako:

„O žmonės! Baiminkitės jūsų Valdovo, Kuris sukūrė jus iš vienos sielos ir iš jos išvedė jai porą. O iš jų abiejų paskleidė daug vyrų ir moterų. Ir bijokite Allaho, Kurio vardu jūs vienas į kitą pretenduojate. Ir gerbkite giminingus ryšius. Iš tiesų Allahas – jūsų Prižiūrėtojas!“ (Koranas, 4:1)

Pranašas ﷺ pasakė:

„Žmonės – Adomo sūnūs, o Adomas sukurtas iš molio.“³⁸

Remiantis šia lygybe, kurią patvirtino islamas, pagal islamo įstatymus, visi turi vienodą laisvę. Šį įstatymą dar prieš keturiolika šimtmečių paskelbė Umar ibn Al-Khattab, tebūnie Allahas juo patenkintas, pasakydamas:

„Kodėl jūs pavergiate žmones, nors jų motinos pagimdė juos laisvus?“³⁹

3. Dieviškųjų religijų vienybė

Visos dieviškosios Allaho religijos yra vieningos savo bendrais principais: pradedant Adomu, tebūnie jam taika, iki pranašų antspaudo Muchammedo ﷺ. Visų pranašų religija yra

---

³⁸ Ahmad

³⁹ Ibn Al-Džauzi “*Syra Umar*”, Ibn Al-Chakam

viena, ir ji remiasi viendievyte ir Allaho Vienintelio garbinimu pagal tai, kas buvo pasiūsta dieviškuose Raštuose, Šlovingojo Allaho apreiškimuose. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Jis įteisino jums religijoje tai, ką įsakė Nojui, ir tai, ką apreiškėme Mes tau, ir ką įsakėme Abraomui ir Mozei, ir Jėzui: „Išpažinkite tikėjimą ir nesiskaldykit (dėl tikėjimo)!“ (Koranas, 42:13)

Allahas Aukščiausiasis taip pat sako:

„Juk Mes apreiškėme tau taip pat, kaip apreiškėme ir Nojui, ir pranašams po jo, ir Mes apreiškėme Abraomui, ir Izmaeliui, ir Izaokui, ir Jokūbui ir gentainiams, ir Jėzui, ir Jobui, ir Jonai, ir Aaronui, ir Saliamonui, ir davėme mes Dovydui psalmyną. Ir siuntėme pasiuntinius, apie kuriuos pasakojome tau anksčiau, ir pasiuntinius, apie kuriuos Mes nepasakojome tau. O Allahas vedė su Moze pokalbį. Ir siuntėme pasiuntinius, skelbiančius gerą žinią ir įspėjančius, kad žmonėms neliktų dingsties prieš Allahą po pasiuntinių. Iš tiesų Allahas – Galingas, Išmintingas!“ (Koranas, 4:163-165)

Islamo įstatymas išsprendė rasizmo ir susiskaldymo problemą, palikdamas užnugary žmonių tarpusavio ginčus, priešiškamą ir neapykantą. Šitai pasiekti pavyko dėka to, jog tikėjimas visais pasiuntiniais ir dieviškaisiais Raštais yra pamatiniu tikėjimo stulpu. Nes Allahas Aukščiausiasis sako:

“Sakykite: “Mes patikėjome Allahą ir tuo, kas Jo mums buvo siūsta, ir kas siūsta Abraomui, Izmaeliui, Izaokui, Jokūbui ir gentainiams, ir kas buvo dovanota Mozei ir Jėzui, ir kas buvo jų Viešpaties dovanota pranašams. Mes neišskiriam kurio nors vieno iš jų, ir Jam mes atsiduodam.“ (Koranas, 2:136)

Koranas Možę, tebūnie jam taika, laiko tuo, su kuriuo kalbėjosi Allahas; jis turi aukštą laipsnį Aukščiausiojo Akyse ir yra jo artimasis vergas. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O tie, kurie patikėjote! Nebūkite panašūs į tuos, kurie skriaudė Možę! Allahas apsaugojo jį nuo to, ką jie kalbėjo. Jis gerbiamas prieš Allahą.“ (Koranas, 33:69)

Tora⁴⁰, kuri buvo pasiūsta Mozei, tebūnie jam taika, Korane pavadinta vedimu ir šviesa. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Mes apreiškėm Torą, kurioje vadovavimas ir šviesa; pagal ją teisia pranašai, kurie atsidavę, tuos, kurie išpažįsta judaizmą. Rabinai ir dvasininkai – elgdavosi taip pat remdamiesi tuo, kas jiems patikėta saugoti iš Allaho Rašto, ir jie – to liudytojai. Nebijokite žmonių, o bijokite Manęs! Nepardavinėkite Mano ženklų už niekšingą kainą! O kas nusprendžia ne pagal tai, ką atsiuntė Allahas, tai šitie – netikintieji.“ (Koranas, 5:44)

Mozės, tebūnie jam taika, bendruomenė – Izraelio sūnūs savo laiku buvo garbinga ir išaukštinta tauta. Allahas Aukščiausiasis sako:

“O Izraelio sūnūs! Atminkite Mano malonę, kurią jums parodžiau, ir kad pagerbiau jus prieš pasaulius.” (Koranas, 2:122)

Koranas apie Jėzų, tebūnie jam taika, kalba kaip apie garbingą pranašą, juk jis – Allaho Žodis⁴¹, kurį Jis patalpino į Mariją, ir Jo Dvasia⁴². Allahas Aukščiausiasis sako:

---

⁴⁰ Galvoje turima originalioji Tora, kuri nebuvo iškraipyta, papildyta ar sutrumpinta.

⁴¹ Galvoje turima, jog Jėzus, tebūnie jam taika, sukurtas Allaho paliepimu, t.y. Žodžiu “Būk!”, o ne iš vyro ir moters skysčių, kaip būna tarp žmonių, Allahui leidus.

„Štai tarė angelai: „O Marija! Štai, Allahas džiugina tave žinia apie Žodį iš Jo, kurio vardas Mesijas Jėzus, Marijos sūnus. Jis bus gerbiamas šitame ir Paskutiniame pasaulyje ir bus vienas iš priartintųjų. Ir kalbės jis su žmonėmis jau lopšyje ir su suaugusiais ir bus vienas iš teisuolių.“ (Koranas, 3:45-46)

Koranas Jėzaus, tebūnie jam taika, skaisčią motiną, tebūnie jai taika, mato kaip teisingiausią moterį. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Mesijas, Marijos sūnus, - tik pasiuntinys, buvo jau iki jo pasiuntinių, o motina jo – teisuolė. Abu jie valgė maistą. Žiūrėk, kaip Mes aiškiname jiems ženklus; paskui pažiūrėk, kokie jie nususukę nuo teisybės!“ (Koranas, 5:75)

Koranas mini Evangeliją⁴³, taip pat kaip ir Torą – kaip vedimą ir šviesą. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir pasiuntėme Mes jų pėdomis Jėzų, Marijos sūnų, patvirtindami teisingumą to, kas siūsta prieš jį Toroje ir dovanojome Mes jam Evangeliją, kurioje – vadovavimas ir šviesa, ir patvirtindami teisingumą to, kas pasiūsta iki jo Toroje, kaip vadovavimą bei pamokymą dievobaimingiesiems.“ (Koranas, 5:46)

Jis tikinčiuosius Jėzaus, tebūnie jam taika, pasekėjus mato kaip gailestingą ir užjaučiančią bendruomenę. Allahas Aukščiausiasis sako:

---

⁴² Tai nereiškia, jog Jėzus, tebūnie jam taika, yra Allaho Aukščiausiojo dalis, kilusi iš Jo, o paskui nuo Jo atsiskyrusi. Galvoje turima tai, jog iš Allaho Aukščiausiojo, kaip Jis apie tai sako:

„Ir Jis padarė pavaldžius jums visa tai, kas padangėse, ir tai, kas žemėje. Iš tikrųjų, tai – ženklai žmonėms, kurie mąsto!“ (Koranas, 45:13)

⁴³ Galvoje turima originalioji Evangelija, kuri nebuvo iškraipyta, papildyta ar sutrumpinta.

„Paskui Mes pasiuntėme jų pėdomis Savo pasiuntinius ir pasiuntėm įkandin Jėzų, Marijos sūnų, ir dovanojome jam Evangeliją, ir įdėjome į širdis tų, kurie nusekė paskui jį, romumą ir gailestingumą, o vienuolystę jie patys išsigalvojo; Mes jiems jos neliepėme, bet jie taip pasielgė tik Allaho palankumui pelnyti. Tačiau jie netėikė šitam reikiamo rūpesčio. Ir Mes dovanojome tiems iš jų, kurie patikėjo, jų dovaną, o daugelis jų pasileidė.“ (Koranas, 57:27)

Kiekvienas musulmonas privalo tikėti visais pranašais ir pasiuntiniais, patvirtindamas kiekvieną Raštą, kuris buvo jiems atsiųstas apreiškimu nuo Allaho. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Iš tiesų tie, kurie netiki Allahą ir Jo pasiuntinius ir nori atskirti Allahą nuo Jo pasiuntinių, kalba: „Mes tikime vienais ir netikime kitais.“ Ir nori surasti tarpinį kelią, jie – netikintieji iš esmės. Ir paruošėm Mes netikintiesiems žeminančią kančią!“ (Koranas, 4:150-151)

Musulmonas privalo gerbti kiekvieną įstatymą ir kelią, kuriuos tautoms atvėrė pasiuntiniai. O taipogi jis privalo mylėti ir laikyti broliais visus, kurie įtikėjo šiais pranašais ir pasiuntiniais dar iki Allaho Pasiuntinio Muchammedo ﷺ pranašystės misijos pradžios. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Tie, kurie atėjo po jų, kalba: „Viešpatie, atleisk mums ir mūsų broliams, kurie aplenkė mus tikėjime!“ (Koranas, 59:10)

Su Pranašo ﷺ pasiuntinystės misija užsibaigė dieviškieji apreiškimai. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Muchammedas nebuvo tėvas kuriam nors iš jūsų vyrų, o tik – Allaho Pasiuntinys ir pranašų antspaudas (paskutinis iš pranašų).“ (Koranas, 33:40)

Pranašui Muchammedui ﷺ atsiųstas įstatymas (*šarija*) atšaukė visus ankstesnius įstatymus; tapo privaloma veikti tik pagal jį, bei palikti visus kitus įstatymus. „Atšaukimas“ nereiškia laikyti melu visus ankstesnius dieviškuosius įstatymus, bet reiškia nesielgti pagal juos, jais tikint. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Tas, kuris ieško kitos religijos, nei islamo, tas nebus išklaustas, ir Paskutiniajame gyvenime atsidurs tarp patyrusių nuostolių.“ (Koranas, 3:85)

Islamo įstatymas reikalauja iš kitų dieviškųjų įstatymų sekėjų įtikėti islamu, kaip tai padarė musulmonai: pripažinti visus pasiuntinius ir pranašus, kuriuos siuntė Allahas, o taipogi ir visus dieviškuosius Raštus, kurie buvo jiems apreikšti. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O jeigu jie patikėtų tu, kuo jūs patikėjote, tai jie jau surastų tiesų kelią; o jeigu jie nusisuks, tai jie išsiskirs su tiesa. Allahas tave iš jų išvaduos: Jis juk – Girdintis, Žinantis.“ (Koranas, 2:137)

Islamo įstatymas, susiskaldymo atveju, yra nesusijęs su atsiskyrimais ir užsispyrimais. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Iš tiesų tie, kurie padalijo savo religiją ir tapo sektomis, tu – nesurištas su jais niekuo. Jų byla – Allahui; po to Jis pasakys jiems, ką jie veikė. Kas ateis su geru darbu, tam – bus dešimt kartų padidinta, o kas ateis su blogu, tam bus atlyginta panašiu, ir jie nebus nuskriausti. Sakyk: „Iš tiesų Viešpats išvedė mane į tiesų kelią, į teisingą tikėjimą, į Abraomo bendruomenę, į tikrąjį monoteizmą. Ir nepriklausė jis daugiadieviams.“ (Koranas, 6:159-161)

Kitų religijų atstovų kvietimui islamo įstatymas pasitelkė dialogą, kurio tikslas pasiekti bendrą dieviškojo kelio supratimą;

o taipogi pakviesti žmoniją siekti garbingiausių būdo savybių, kurias įsakė Allahas. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Sakyk: „O Rašto žmonės! Susitarkime dėl žodžio, vienodo mums ir jums, kad nesilankstytume niekam kitam, išskyrus Allahą, ir nieko ne pridurtume Jam į bendrininkus, ir kad vieni iš mūsų nepaverstų kitų viešpačiais lygiais Allahui. Na bet jeigu jie nosisuktų, sakykite: „Liudykite, kad mes – musulmonai.“ (Koranas, 3:64)

Taipogi gerbti su islamu nesutinkančiųjų jausmus ir jų neužgauti. Nes Allahas Aukščiausiasis sako:

„Neplūskite tų, kurių jie šaukiasi šalimais Allaho, nes jie pradės plūsti Allahą iš priešiško be jokio išmanymo.“ (Koranas, 6:108)

Islamas iš savo pasekėjų reikalauja dialogą su nesutinkančiaisiais vesti pačiu geriausiu būdu. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Jeigu įsitraukiate į ginčą su Rašto žmonėmis, tai darykite tai gražiuoju, išskyrus su tais iš jų, kurie neteisingi, ir sakykite: „Mes patikėjome tuo, kas mums atsiūsta ir jums atsiūsta. Ir mūsų Dievas, ir jūsų Dievas yra vienas, ir mes tik Jam atsiduodam!“ (Koranas, 29:46)

Allahas Aukščiausiasis taip pat sako:

„Šauk į Viešpaties kelią išmintingai ir gražiai pamokslaudamas ir vesk ginčą su jais gražiuoju!“ (Koranas, 16:125)

Žmonių vertimas priimti islamą nėra islamiškasis kvietimo būdas, kaip tai paminėjome anksčiau. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Nėr prievartos religijoje.“ (Koranas, 2:256)

Islamiškasis kvietimo būdas yra islamo nemusulmonams pristatymas be jokios prievartos ar spaudimo. Islame tai vadinama „tiesaus kelio nurodymu“ (*hidaja ad-dilala*). O „pastatymas į tiesų kelią“ (*hidaja at-taufyk*) yra išskirtinai Visagalio Allaho Rankose. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir sakyk: „Tiesa – iš jūsų Viešpaties; kas nori, tegul tiki, o kas nenori – netiki.“ Mes paruošėme neteisingiesiems Ugnį, kurios sienos juos sups iš visų pusių; jeigu jie ims šauktis pagalbos, jiems padės vandeniui, panašiu į lydytą metalą, kuris apdegins veidus. Bjaurus gėralas ir prasta slėptuvė!“ (Koranas, 18:29)

Todėl islamas – teisingumas visame kame, net ir santykiuose su kitaip mąstančiais. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Todėl skelbk ir sek tiesiu keliu, kaip tau buvo įsakyta. Ir nepasiduok jų aistroms ir sakyk: „Aš patikėjau tuo, ką atsiuntė Allahas iš Rašto; man įsakyta būti teisingu tarp jūsų! Allahas – mūsų Viešpats ir jūsų Viešpats; mums – mūsų veiksmai, jums – jūsų veiksmai. Nėr įrodymų (nėr daugiau vietos ginčams) tarp mūsų ir jūsų. Allahas surinks mus visus, ir pas Jį sugrįžimas!“ (Koranas, 42:15)

4. Islamas skatina produktyvų bendradarbiavimą.

Islamą siekia naudoti visai žmonių bendruomenei. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir padėkite vieni kitiems kilniuose darbuose ir dievobaimingume, bet nepadėkite nuodėmėje ir nesantaikoje.“ (Koranas, 5:2)

Ibn Umar, tebūnie Allahas juo patenkintas, papasakojo: **„Kartą pas Pranašą ﷺ atėjo vienas žmogus ir paklausė: „O Allaho Pasiuntiny! Kokie žmonės Allahui patys mylimiausi ir kokie Allahui mylimiausi veiksmai?“ Allaho Pasiuntinys ﷺ pasakė: „Patys mylimiausi Allahui – patys**

naudingiausieji iš jų, o pats mylimiausias veiksmas Visagaliui Didingajam Allahui – džiaugsmas, kurį tu suteiki musulmonui, padėdamas jam bėdoje, arba sumokėdamas jo skolą, arba numalšindamas jo alkį. Iš tiesų pagalba broliui musulmonui jo bėdoje man yra mieliau už mėnesio atsiskyrimą mečetėje (*itikaf*). O tas, kuris susilaikė nuo pykčio savo broliui (islame), Allahas nulsėps jo trūkumus, o sulaikiusiajam pyktį tuomet, kai norėjo jį išlieti, Teismo dieną Allahas pripildys jo širdį pasitenkinimu. Ir išėjusiajam padėti savo broliui-musulmonui jo bėdoje, kol jis jam nepadės, Tą dieną Allahas sutvirtins jam pėdas, kai jos slys. Iš tiesų blogas būdas gadina darbus, kaip actas gadina medų.“⁴⁴

Islamas padarė viską, kas būtina šiam tikslui pasiekti, o tiksliau:

- Kviečia įvairias tautas pažinti vienai kitą bei taikiai sugyventi pagal dieviškuosius principus, laikantis viendievytės ir pripažįstant pasiuntinius ir Raštus. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O žmonės! Mes sukūrėme jus iš vyro ir moters ir padarėme jus tautomis ir gentimis, kad pažintumėt vienas kitą. Juk kilmingiausias tarp jūsų – pats dievobaimingiausias. Iš tikrųjų Allahas – Visažinis, Išmanantis!“ (Koranas, 49:13)

- Kviečia būti naudingais kitiems. Perduodama, jog Abu Huraira, tebūnie Allahas juo patenkintas, pasakė: „Allaho Pasiuntinys ﷺ pasakė:

„Saugokis to, kas uždrausta, ir tu būsi paklusniausiu iš žmonių; pasitenkink tuo, ką tau davė Allahas, ir tu būsi

---

⁴⁴ At-Tabarani, „*Al-Mudžam al-Kabir*“. Al-Albani patvirtino *chadisq* patikimu „*As-Silsila as-Sachyha*“

turtingiausiu iš žmonių. Būk geras savo kaimynui, ir tu būsi tikinčiu; linkėk žmonėms to, ko nori sau, ir tu tapsi musulmonu. Nesijuok per daug, iš tiesų, dažnas juokas žudo širdį.“⁴⁵

- Kviečia duoti visiems gerus patarimus. Allaho Pasiuntinys ﷺ pasakė:

„Religija – tai nuoširdus santykis su Allahu, Jo Raštu, Jo Pasiuntiniu, musulmonų valdovais ir paprastais musulmonais.“⁴⁶

- Kviečia visais įmanomais būdais skatinti tai, kas gera, ir drausti tai, kas peiktina, pagal kiekvieno galimybes. Nes tai yra saugumo pamatas, apsaugantis visą musulmonų bendruomenę nuo neteisybės, nedoros ir teisių pamainimo. Kvietimas daryti gera ir susilaikyti nuo blogo – tai neišmanėlio mokymas, nesisaugojančiojo dėmesio atkreipimas, nuodėmiautojo sulaikymas ir pagalba teisuoliui. Nes Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir tebūnie iš jūsų bendruomenė, kuri kviečia į gėrį, įsako tai, kas pripažinta gėriu ir stabdo nuo to, kas nepriimtina. Šitie – sėkmingi.“ (Koranas, 3:104)

Pranašas ﷺ pasakė:

„Kiekvienas iš jūsų, pamatęs blogį, privalo sustabdyti jį ranka; jei negali to padaryti – tada liežuvium; o jei ir šito negali padaryti – tada širdimi, ir tai yra silpniausias tikėjimas.“⁴⁷

- Kviečia siekti žinių ir mokyti kitus. Allahas Aukščiausiasis sako:

---

⁴⁵ At-Tirmizi

⁴⁶ Muslim

⁴⁷ Muslim

„Sakyk: „Argi lygūs tie, kurie žino, ir tie, kurie nežino?“ Iš tiesų prisimena perspėjimą tik turintys proto!“ (Koranas, 39:9)

Pranašas ﷺ pasakė:

„Žinių siekimas – kiekvieno musulmono pareiga.“⁴⁸
Kad kiekvienas sužinotų jam suteiktas teises ir pareigas, kurias privalo vykdyti.

- Kviečia saugoti supančią aplinką. Pranašo ﷺ mokymai perspėja dėl atsainaus elgesio su viskuo, kas naudinga žmogui. Visa, kas egzistuoja šioje būtyje, yra visų, o ne išskirtinės žmonių grupės nuosavybė. Todėl islamas draudžia bet kokius veiksmus, kurie pakenktų aplinkai šioje žemėje. Nes Allahas Aukščiausiasis sako:

„Nedarykite niekšybių (suirutės) žemėje po to, kai ji sutvarkyta. Šaukitės Jo su baime ir viltimi; iš tiesų Allahas malonė arti gerą darančiųjų!“ (Koranas, 7:56)

Aukščiausiasis taip pat sako:

„O kuomet jis nususuka, tai vaikšto žemėje, kad platintų ten nedorą ir pražudytų ir pasėlius ir palikuonis, - o Allahas nemėgsta nedorybės!“ (Koranas, 2:205)

- Kviečia dirbti žemę ir gauti iš jos naudos. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Jis – Tas, Kuris padarė žemę paklusnia jums, tad vaikščiokite ja ir maitinkitės iš Jo dalies; ir pas Jį būsit sugražinti po prikėlimo.“ (Koranas, 67:15)

- Kviečia kovoti su svaiginančiais (veikiančiais protą) dalykais. Nes Allahas Aukščiausiasis sako:

---

⁴⁸ Ibn Madžah, „*Sachych al-Džami*“ 3913, „*Sachych at-Targhyb ua at-Tarchyb*“ 72.

„O jūs, kurie patikėjote! Vynas (svaigalai), azartiniai žaidimai, gyvuliai paaukoti stabams, būrimas strėlyčių laidymu – niekšybės, šėtono išmonė. Tai šalinkitės šito, – galbūt tapsite laimingi!“ (Koranas, 5:90)

- Kviečia saugoti dorą ir turta. Allahas Aukščiausiasis apie dorą sako:

„Ir nesiartinkite prie svetimavimo, juk tai – šlykštybė ir blogas kelias!“ (Koranas, 17:32)

Aukščiausiasis taip pat sako:

„O tie, kurie meta kaltinimus ištikimosioms, o po to neatveda keturių liudininkų, - bauskite aštuoniasdešimčia kirčių ir niekad nepriimkite jų liudijimų; tai – pasileidėliai.“ (Koranas, 24:4)

Aukščiausiasis pažadėjo skausmingą bausmę tam, kuriam patinka visuomenėje plintanti nedora. Tad ką sakyti apie tą, kuris pats ją platina ir padeda jai plisti? Allahas Aukščiausiasis sako:

„Iš tiesų tie, kurie mėgsta, kad būtų platinama šlykštybė apie tuos, kurie patikėjo, jiems – kankinanti bausmė dar šiame gyvenime, o ir Paskutiniajame. Juk Allahas žino, o jūs nežinote!“ (Koranas, 24:19)

Allahas Aukščiausiasis apie turta sako:

„Ir neteisėtai neiekvokite savo turto tarpusavy (t. y. vagiant, plėšiant, apgaulinėjant ir t.t.)“ (Koranas, 2:188)

Aukščiausiasis taip pat sako:

„Ir ištikimai laikykitės mato, kuomet (ką nors) matuojate, ir sverkite teisingomis svarstyklėmis. Tai – geriausia ir gražiausia, žvelgiant į rezultata.“ (Koranas, 17:35)

Aukščiausiasis taip pat sako:

„O jūs, kurie patikėjote! Bijokite Allaho ir palikite tai, kas liko iš palūkanų priedaigio, jei esat tikintieji. Jeigu jūs šito nedarysit, tai išgirsite apie karą iš Allaho ir Jo Pasiuntinio. O jeigu atgailausite, tai jūsų pradinis kapitalas. Neskriauskite, ir nebūsite skriaudžiami!“ (Koranas, 2:278-279)

- Kviečia visais būdais būti naudingais visuomenei.
- Kviečia rūpintis našlaičiais ir tais, kurie neturi giminių. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir nesiartinkite prie našlaičio turto, išskyrus tai, kad jam būtų geriau.“ (Koranas, 17:34)

Pranašas ﷺ pasakė:

„Muđu su našlaičio globėju Rojuje būsime kartu“ - ir sudėjo kartu vidurinį ir rodomąjį rankos pirštus.“⁴⁹

Našlaičio globėjas – žmogus, kuris juo rūpinasi, kad jam nieko netrūktų.

- Kviečia visais būdais kovoti su badu. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O jis nėjo stačiu keliu! Ir iš kur tu galėjai žinoti, kas tai status kelias? Tai – paleisti vergą ar pamaitinti bado dieną.“ (Koranas, 90:11-14)

- Kviečia išlaisvinti vergus. Pranašas ﷺ pasakė:

„Tam, kuris išlaisvins vergą, Allahas išlaisvins nuo Pragaro kiekviena jo galūnę už kiekviena jo vergo galūnę, net ir lytinius organus.“⁵⁰

---

⁴⁹ Al-Bukhari

⁵⁰ Al-Bukhari, Muslim

Į taiką kviečianti islamiškoji moralė

Islamiškoji moralė kviečia tik į tai, kame slypi laimė žmonių bendruomenei, ir draudžia tai, kas sėja priešišumą ir neapykantą. Visos šios moralės formos, jų laikantis, veda į taiką, ramybę ir saugumą visuomenėje. Islame egzistuoja daugybė gero būdo apraiškos formų. Ir visa susiveda į tai, jog bet kokie žodžiai ar veiksmai, kurie žmonėms sukelia kančias yra draudžiami – Allahas jais nepatenkintas. Tas, kuris savyje puoselėja tokias savybes, pasmerkia save žmonių neapykantai žemiškajame gyvenime ir Allaho bausmei Amžinajame gyvenime. Būtent todėl mūsų Visagalis Viešpats uždraudė engimą. Platesne prasme, tai reiškia priešišumą žodžiais ar veiksmais, bei teisių tų, kuriems jos priklauso, nesuteikimą. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Sakyk: „Viešpats mano uždraudė šlykštybes, tas kurios aiškios ir slaptos, nuodėmę ir piktadarystę be teisės...“ (Koranas, 7:33)

Allahas Aukščiausiasis *kudsi chadise*⁵¹ pasakė:

„O Mano vergai! Uždraudžiau Sau neteisybę, ir uždraudžiau neteisybę jums. Tad neenkite vienas kito!“⁵²

Jis taip liepė padėti, tiek engėjui, tiek ir engiamajam. Pranašas ﷺ pasakė:

„Padėk savo broliui, tiek engėjui, tiek engiamam. Jei jis engėjas – tai sulaikyk jį nuo neteisybės, o jei jis engiamasis – padėk jam.“⁵³

---

⁵¹ *Kudsi chadisas* – *chadisas*, kurį apreiškė Allahas Aukščiausiasis, bet jo prasmę Pranašas ﷺ perdavė savais žodžiais. (vert.past.)

⁵² Muslim

⁵³ Al-Bukhari

Islamas įsako būti teisingais: žodžiais ir veiksmais; sau ir kitiems. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Iš tiesų Allahas įsako teisingumą, geradarystę ir dovanas artimiesiems; ir Jis draudžia niekšybes ir nusikaltimus. Jis ragina jus: galgi atsitokėsite!“ (Koranas, 16:90)

Todėl privaloma būti teisingam tiek laimėje, tiek ir apėmus pykčiui; su musulmonu ir nemusulmonu. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O jūs, kurie patikėjote! Būkite tvirti dėl Allaho, tikrieji liudininkai. Te nepastumia žmonių neapykanta jums jūsų į nuodėmę. Būkite teisingi, tai – arčiau dievobaimingumo.“ (Koranas, 5:8)

Islamas eina dar toliau ir kviečia į blogį atsakyti gėriu, kad suminkštėtų širdys ir išnyktų jose slypintis priešiškumas. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Nėr lygus gėris ir blogis. Tad atstumk blogį gėriu ir tas, su kuriuo priešiški santykiai, tampa karščiausiu tavo draugu.“ (Koranas, 41:34)

Pabaiga

Šia nedidele knygele, trumpai pasakojančia apie islamo požiūrį į terorizmą, noriu atkreipti dėmesį, jog neteigiū, kad pilnai jį išdėščiau. Aš tik papasakojau apie kai kuriuos aspektus to, kaip islamas elgiasi su tais, kurie su juo nesutinka, o taipogi apie tai, kas su tuo susiję per bendražmogiškuosius interesus. Tas, kurio tikėjimas islame remiasi meile ir neapykanta vardan Allaho, o ne nauda ar troškimais, jis neapkenčia ne konkretaus žmogaus kaip tokio, bet jo aplaidumą vykdant Allaho įsakymus ar draudimus. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Būk atlaidus, žadink gėriui ir šalinkis tamsuolių!“ (Koranas, 7:199)

Ar gali būti dar gražesnė religija už islamą? Jo pagrindu yra dieviškieji principai, kurie išveda žmones iš kūrinių garbinimo į Kūrėjo garbinimą, jie išveda juos iš netikėjimo ir daugiadielvystės tamsos į islamo šviesą. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Allahas – Globėjas tų, kurie patikėjo: Jis išveda juos iš tamsų į šviesą! O tie, kurie netiki, jų globėjai – taghutai; jie veda juos iš šviesos į tamsas. Tai – ugniabuviai, jie joje esti amžinai!“ (Koranas, 2:257)

Islamą moko savo išpažinėjus geradarystės visiems, įgyvendinant visuomeninį teisingumą. Jis taip pat moko juos meilės gėriui, kuris apsaugo žmogaus vertę ir jo teises. Islamas kviečia į pakantumą ir atlaidumą, vedantį į tarpusavio sutarimą ir meilę. Jis moko pagarbos Allaho draudimams, o tai veda į saugumą visuomenėje, kurioje kiekvienas narys gyvena ramus dėl savo gyvybės, orumo ir turto. Islamas moko mylėti artimą ir atsisakyti egoizmo, o tai veda į savitarpio pagalbą bendruomenėje: suaugęs yra gailestingas vaikui ir myli

jaunesnius, o jaunesnis gerbia vyresnį; turtingas ima už rankos vargšą ir patenkina jo poreikius. Tokiu būdu žmonės susitelkia, kaip apie tai pasakė Allaho Pasiuntinys ﷺ:

„Savo gailestingumu, meile ir užuojauta vienas kitam tikintieji panašūs į vieną kūną: kai kurią nors jo dalį ištinka liga, visas kūnas į ją sureaguoja nemiga ir karščiu.“⁵⁴

Labai tikiuosi, kad ši nedidelė knygelė taps vadovu tiems, kurie ieško tiesos, trokšta patekti į Rojų ir patirti amžiną palaimą jame. Tiems, kurie stengiasi išlaisvinti savo sielas nuo amžinos bausmės Ugnyje. Iš tiesų tai labai svarbus klausimas: mes visi žinome, jog šio gyvenimo baigtis yra mirtis. Jei viskas tuo ir užsibaigtų, mirtis neatrodytų tokia baisi. Bet svarbiausi dalykai vyks po jos. Mes, musulmonai, tikime prikėlimu po mirties, tikime atsiskaitymu, tikime amžinuoju gyvenimu Rojuje arba Pragare. Tas, kuris priims islamą ir kurs gėrį – Allaho malone – bus apdovanotas Rojumi. O tas, kuris darys bloga kitiems žmonėms, bus už tai nubaustas. O kuris yra atsainus Allaho teisėms - Jo Noru - arba bus nubaustas, arba jo bus pasigailėta. O tas, kuris nusisuko nuo islamo ir mirė netikėdamas arba daugiadiėvystėje, mes esame įsitikinę, jog jis amžinai liks Pragare. Todėl kiekvienas protaujantis žmogus turi išsirinkti teisingą kelią ir surasti teisingą religiją, kuri atves savo išpažinėjus į išvadavimą, sėkmę Rojuje ir amžiną laimingą gyvenimą. Egzistuoja tik du keliai, ir trečio nėra.

Taika ir ramybė mūsų Pranašui Muchammedui ﷺ, pasiųstam malone visiems pasauliams, jo šeimai ir visiems Bendražygiams, ir visiems jais pasekusiems tiesiu keliu iki Teismo Dienos.

---

⁵⁴ Muslim

www.islamland.com

info@islamland.com

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM